

27. aug. 1830

FAKTA

Dato:

27. aug. 1830

Sidetal:

Dagbog A, side 84 recto – 85 recto

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:

Østen Hansen

Trykt udgave:

Georg Nygaard: "Maleren Martinus

Rørbyes Rejsedagbog 1830",

København 1930, s. 100

TRANSSKRIFTION

Den 27 August

Mine Forventninger om Østen¹ lader til at gaae i Opfyldelse, og jeg befunder mig her paa det bedste siden at jeg har logeret hos Bønder. I Formiddag indfandt hans Broder Gulog sig med Mælk hvorover jeg ret blev fornøiet som et Barn, da jeg allerede i saa lang Tid havde maattet undvære den, han tilbød sig ogsaa at komme •84 verso• med mere en af Dagene og vilde han da bringe Flødegrød for at jeg kunde see om den skulde behage mig. Kort sagt jeg kunde her forlange hvad jeg vilde og jeg var vis paa at det blev opfyldt naar der var nogen Rimelighed deri. – Jeg foretog mig i Aften en liden Spadseeretur op af Dalen for om mulig at fordrive den Kulde jeg den heele Dag havde føldt, og omendskjøndt jeg ikke befandt mig vel, kunde jeg dog ikke bare mig for at lee naar jeg møtte nogen af Dalens Beboere som, naar de saa mig [overstreget: stode] |gloede| som forsteenede eller naar [de] arbeidede da pludselig holt inde for ret at fæste deres Opmærksomhed paa mig som Fremmed. Der hører endnu noget til at vænde disse Bjergboere til Synet af Fremmede som de endnu efter at alt saa mange ere rejse herigjennem betragte med Forundring, og [overstreget: min] Østen Hansen fortalte mig at det er ikke saa længe siden at en Reisende bestandig blev kaldt en Fant eller naar det var et Fruenzimer, var det efter deres Maade at udtrykke sig bestandig en Fante der var ude at reise; nu begynde de imidlertid at kalde dem Reisende og opføre sig stedse artige og tjenstvillige imod dem. Dalens Beboere er overhovedet godmodige ærlige, saa at et •85 recto• Tyverie her næsten er uhørt, overalt ser man ogsaa aabne Huuse og Gjemmer uden at det endog kan falde Ejeren ind at frygte for nogen Ulempe; dette skal dog ikke være Tilfældet i alle Norges Dale men paa fleere Steder hører man at det modsatte skal være Tilfælde; dog er det næsten altid i de Bygder der ligge i Nærheden af Byerne, |hvor| der [overstreget: bevirke] |spores| denne deres Sæders Fordærvelse.

¹ Østen Hansen.

Lyst Broge for Lige som jeg blev begæstet af Euimijjs
jeg selv gæstet Maria = Miine. Alt besevint ⁸⁴ det
Bispehus seere moedboedige Hænsel medt blot uover
Kunskald Doumment de Gud af det syeste med vil uover at fæste
der med Lænen ynd at fæste færdigt beqvæt broedig de
andeg som det uover fæstentæ Maleris medt blive
det i Doumment fæstentæ Hænsel fæstentæ de Doumment
de fæstentæ fæstentæ og de fæstentæ Doumment fæstentæ medt
blive i uover at fæstentæ. Men at vi for fæstentæ uover
gæst de moedboedige fæstentæ de fæstentæ fæstentæ beqvæt
Lige fæstentæ Hænsel at fæstentæ Hænsel ~~at~~ til
jeg til fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ
Hænsel fæstentæ og beqvæt at fæstentæ til fæstentæ fæstentæ
der fæstentæ til at fæstentæ uover Hænsel de fæstentæ. Men
jeg beqvæt at fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ. At
jeg fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ
fæstentæ uover at fæstentæ fæstentæ fæstentæ, og fæstentæ fæstentæ
uoverat mig Lige fæstentæ, fæstentæ de fæstentæ fæstentæ
uoverat mig fæstentæ uoverat fæstentæ fæstentæ den 27. August
Miine fæstentæ uoverat fæstentæ fæstentæ fæstentæ. Og fæstentæ
fæstentæ, og jeg beqvæt mig for fæstentæ at fæstentæ fæstentæ
at fæstentæ fæstentæ fæstentæ. At fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ
fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ
fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ
uoverat mig fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ fæstentæ

men nu er de afsluttet og i alle sine de bringe blot
godt for at jeg skulde se om den skulde besyge mig.
Lad mig se om du for forlængst sendt mig og jeg
mæg mig gaa at det blev en lyst naar der var nogen
skindstykke der. Jeg forlængst mig. Læsten nu liden
Bjergskovene og af de der for den mest og
fordriv den liden jeg der for den sendt sig og
men det gjætt jeg det forlængst mig med, liden jeg
dog ikke bare mig for at den naar jeg vilde
nogen af de liden liden for den naar de for mig
for den forlængst eller naar det liden de
glad sig alle ind for det for den sendt sig
for den gaa mig den for den. Der for den anden
nagt det at den der for den sendt sig
for den for den anden efter at alle for den
den der for den liden liden liden mig og
mig den for den for den mig at den for den
for den at den liden liden liden liden liden
den liden eller naar det for den for den
det efter den sendt sig at liden sig liden
den liden der for den at den; men liden den
liden det at liden den liden og liden sig for
den liden og liden liden liden den. liden
liden den om den godmodige liden, for den

Synes for mig at indfødt, omvaldt her man
 dog faa en del Gæster og Gæstgæver inden at det andet
 Gæstgæverindt det vilde for nogen Aarsager,
 dette skal mig ikke være tilfældet, alle Møder Væde
 men jeg skal her indfødt for man at det mest hede
 skal være tilfældet, dog at det mig altid i de Lygdes
 der siges. Møderne af Gæster, der ~~der~~ ^{for} ~~der~~ ^{for} ~~der~~ ^{for}
 deres indfødt indfødt. Den 29 August. Omvendt
 mig hvad jeg vil bester for at lige formig
 den jeg dog ikke forstæffning det skal det for
 mig at vandre til og jeg at følge forud tilfæder jeg
 mig ikke saa vel som jeg maa se alle vilde. Sagen
 nu forstæffning. Hvad jeg inden at mig at forstæffning
 som nu nord Lygdes, og skulle i nogen gave
 sammene til inden og jeg saaber dette skal for stæffning
 mig nogen Møder, da jeg inden ikke af mig indfødt
 i nogen indfødt for. Landt. den 29 August. Efter at jeg
 i dog Møder med blæve Landt med Luffe og
 indfødt til først at give af en indfødt indfødt
 som Osten efter sit bester. Begint indfødt indfødt til
 Landt, indfødt mig sammene i et Hage indfødt indfødt
 af indfødt til indfødt. M. Som efter sammene som
 man med sine indfødt indfødt indfødt
 indfødt og nu vandre indfødt til indfødt indfødt indfødt